

Orla Møller: Det forslag, vi har til behandling, behøver næppe mange ord med på vejen. Der var måske endda dem, der kunne finde på at sige, at der har været snakket så meget om dette, at nu skal der handles, nu skal vi have tingene belyst, så vi får bedre muligheder for at vurdere en lang række ting.

Når 4 partier meget hurtigt springer på en vogn, som det femte har sat i gang, er der sikkert gode grunde for at gøre det. Sagen er jo den, som økonomi- og budgetministeren allerede har været inde på, at der ikke er ét af de problemer, der er nævnt i bemærkningerne til dette forslag til folketingsbeslutning, som vi ikke ved adskillige lejligheder har haft inde på livet; men måske har vi i særlig stærk grad fået nogle af vanskelighederne understreget i de seneste uger og måneder. Derfor er det godt, at forslaget er kommet, og jeg vil gerne lette på hatten for de radikale, som har taget initiativet til det. Jeg kan måske sige det på den måde: det er altid sundt, når nogle, efter at der har været tænkt og snakket og lange redegørelser er kommet af både den ene og den anden slags, sætter sig hen og siger: nu skal der ske et eller andet i sagen! På den baggrund vil jeg gerne sige tak for, at vi får mulighed for at vurdere disse ting.

Der er to enkelte spørgsmål af principiel karakter, jeg godt vil drage frem.

Det første er, at den skattelovgivning, som nu bliver draget ind i disse overvejelser, tager socialdemokratiet en meget væsentlig del af skylden for, og vi render ikke fra det ansvar. Jeg tror, man har lov til at sige, at der med den skattelovgivning, der er gennemført med væsentlig støtte af vort parti, er opnået det, vi ville; trods alle de mange oversigter, vi har set i aviserne i de sidste måneder, viser det sig jo, at de fordelingspolitiske mål er opfyldt med disse regler, der er sat ind i skattelovgivningen.

Jeg vil gerne føje til, at der på enkelte konkrete områder er forsøgt den udjævning, der på en vis måde er baggrunden for dette forslag. Jeg tænker på den ordning, vi lavede for folkepensionisterne, hvor vi gik ned fra 60 til 30 pct. i beskatning af ekstraindkomster.

Der er altså i dette noget, som man er nødt til at erkende som en kendsgerning:

der har været en bestemt linje, man har villet følge, og den har fået resultater.

Det næste: det er sikkert rigtigt, som det siges i bemærkningerne til forslaget, at i forbindelse med en lang række sociale ydelser er feltet uoverskueligt, og at nogle af virkningerne på personernes disponible indkomst, når skat er trukket, kan være uheldige. Derfor må man også holde sig en anden ting for øje: hvis man forestiller sig, at man ved gennemregning af alle disse forhold skal komme frem til regler, der er umiddelbart klare og administrerbare, kan man måske komme ud for nogle skuffelser. Men det er nok ikke det værste. Det værste kan ske, hvis man laver om på disse ordninger på en sådan måde, at det kommer til at stride mod de sparebestræbelser, som man i øvrigt er temmelig enig om i dette ting. I den forbindelse må man vel nok have lov til at sige, at man ikke på én gang kan sige, at vi alle betaler til hinanden, og at dette system er forkert, og så ønske nogle blidere overgange, for de to ting vil komme til at stride imod hinanden.

Det var mine to bemærkninger af mere principiel karakter. Så vil jeg i øvrigt gerne sætte en tyk streg under, at dette her ikke må blive en stopklods for det arbejde, der i øvrigt sker i tinget. Derfor må udvalget arbejde hurtigt, og derfor må vi have disse oversigter frem hurtigst muligt. Man kunne måske være en lille smule betænkelig ved den formulering, at udvalget også skal stille mod principielle forslag til at forebygge utilsigtede virkninger, for sådan som udvalget er sammensat, er det først og fremmest et teknisk præget arbejde, der skal føres igennem, mens de forslag, der bliver resultatet, må blive af politisk karakter.

Jeg håber, at udvalget meget hurtigt kommer i gang og hurtigt laver et stykke arbejde på grundlag af alt det materiale, der allerede foreligger.

Stetter: Det er allerede sagt, at vi behandler et problem, som repræsentanter for alle partier har arbejdet med gennem flere år, og det er derfor naturligt, at forslaget fremsættes af partierne i fællesskab. Det behøver ikke at være det samme, som at forslagsstillerne er enige om alle detaljer.

Sammenhængen mellem indkomst og soci-